

Niepokalane Poczęcie

Dziś pierwszy dzień Nowenny przygotowującej uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP. "Chrześcijanie, zachwyceni pięknem Maryi, kierowali do Niej cały szereg pochwał, które Kościół zbiera w liturgii".

30-11-2016

Historia człowieka na ziemi jest historią Bożego miłosierdzia. Od wieczności *bowiem wybrał nas przed założeniem świata, abyśmy byli święci i nieskalani przed Jego obliczem. Z*

miłości przeznaczył nas dla siebie (Ef 1, 4-5).

Niemniej jednak, z poduszczenia szatana Adam i Ewa zbuntowali się przeciwko planowi Bożemu: *tak jak Bóg będziecie znali dobro i zło* (Rdz 3, 5), podszeptywał im księżę kłamstwa. I posłuchali go. Nie chcieli niczego zawdzięczać miłości Boga. Próbowali własnymi siłami osiągnąć szczęście, do którego zostali powołani.

Bóg jednak nie odszedł. Od początku czasu, przewidując w swojej nieskończonej Mądrości i Miłości złe korzystanie z wolności przez ludzi, zdecydował się stać się jednym z nas poprzez Wcielenie Słowa — drugiej Osoby Trójcy Przenajświętszej.

Dlatego, zwracając się do szatana, który pod postacią węża kusił Adama i Ewę, zagroził mu: *Wprowadzam nieprzyjaźń między ciebie a niewiastę, pomiędzy potomstwo twoje a*

potomstwo jej (Rdz 3, 15). Jest to pierwsza zapowiedź Odkupienia, w której widać już postać Kobiety, potomkini Ewy, która będzie Matką Odkupiciela i która z Nim i w posłuszeństwie Jemu zmiażdży głowę piekielnemu wężowi. Światło nadziei zapala się przed rodzajem ludzkim od tej samej chwili, w której zgrzeszyliśmy.

W ten sposób zaczęły się spełniać natchnione słowa — napisane wiele wieków przedtem, zanim Maryja Dziewica przyszła na świat — które liturgia wkłada w usta Maryi z Nazaretu. *Pan mnie stworzył, swe arcydzieło, jako początek swej mocy, od dawna, od wieków jestem stworzona, od początku, nim ziemia powstała. Przed oceanem istnieć zaczęłam, przed źródłami pełnymi wody; zanim góry zostały założone, przed pagórkami zaczęłam istnieć; nim ziemię i pola uczynił — początek pyłu na ziemi* (Prz 8, 22-26).

Odkupienie świata rozpoczęło się już od pierwszej chwili. Potem, stopniowo, pod natchnieniem Ducha Świętego, prorocy objawiali cechy tej córki Adama, którą Bóg — przewidując zasługi Chrystusa, powszechnego Odkupiciela rodzaju ludzkiego — uchronił od grzechu pierworodnego i wszystkich grzechów uczynkowych i napełnił łaską, aby uczynić z Niej godną Matkę wcielonego Słowa.

To Maryja jest *Panną*, która *pocznie i porodzi Syna, i nazwie Go imieniem Emmanuel* (Iz 7, 14). Zostaje też zapowiedziana w Judycie, bohaterce narodu żydowskiego, która osiągnęła zwycięstwo przeciwko potężnemu wrogowi. To do Maryi, w większym stopniu niż do kogokolwiek innego, kierują się następujące pochwały: *Tyś wywyższeniem Jeruzalem, tyś chlubą wielką Izraela, tyś wielką dumą naszego narodu [...]. Niech cię*

*Pan wszechmogący błogosławi na
wieczne czasy (Jdt 15, 9-10).*

*Chrześcijanie, zachwyceni pięknem
Maryi, zawsze kierowali do Niej cały
szereg pochwał, które Kościół zbiera
w liturgii: ogród zamknięty, lilia
pośród cierni, źródło zapieczętowane,
brama niebieska, zwycięska wieża
przeciw piekielnemu smokowi, raj
słodczy zasadzony przez Boga,
gwiazda przyjaciółka rozbitków,
Matka najczystsza...*

J. A. Loarte

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://opusdei.org/pl-
pl/article/zycie-maryi-i-niepokalane-
poczecie/](https://opusdei.org/pl-pl/article/zycie-maryi-i-niepokalane-poczecie/) (20-03-2026)